

- 6) Pierwszy spośród wnoszących odwołanie prowadził negocjacje, chociaż (fakt ten) pozbawiony jest znaczenia;
- 7) Pierwszy spośród wnoszących odwołanie brał bezpośredni udział w pracach normalizacyjnych, jak również w procedurze na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 89/106/EWG;
- 8) Orzeczenie Sądu w sprawie kosztów było nietrafne.
- b) Zastosowano w nim niewłaściwą metodologię używając praktyki „zerowania” do ustalania istnienia marginesów dumpingu, przy porównywaniu wartości normalnej z ceną eksportową, niezgodnie z artykułem 2, ustęp 11 rozporządzenia nr 384/96 oraz artykułem 2.4.2. Porozumienia antydumpingowego; i/lub
- c) Nie dokonano w nim oceny wszystkich istotnych czynników szkody mających wpływ na stan przemysłu wspólnotowego oraz popełniono błąd w określeniu szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy polegając na dowodach uzyskanych od przedsiębiorstw spoza przemysłu wspólnotowego, niezgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia nr 384/96 oraz art. 3.4 Porozumienia antydumpingowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia High Court of Justice (Anglia i Walia), Chancery Division, wydanego dnia 22 lipca 2004 r., w sprawie Ikea Wholesale Ltd przeciwko Commissioners of Customs and Excise

(Sprawa C-351/04)

(2004/C 262/31)

Dnia 16 sierpnia 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia High Court of Justice (Anglia i Walia), Chancery Division wydanego dnia 22 lipca 2004 r. w sprawie Ikea Wholesale Ltd przeciwko Commissioners of Customs and Excise.

High Court of Justice (Anglia i Walia), Chancery Division zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

i) Czy w świetle ustaleń Panelu Instytucji Rozstrzygającej Spory (DSB) Światowej Organizacji Handlu (WTO) w raporcie z dnia 30 października 2000 r., ust. 7.2(g) i (h), WT/DS1412/R oraz Instytucji Odwoławczej DSB Światowej Organizacji Handlu w decyzji z dnia 1 marca 2002 r., ust. 86 i 87, WT/DS1141/AB/R, rozporządzenie Rady (WE) nr 2398/97 z dnia 28 listopada 1997 r. w sprawie ustalenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu⁽¹⁾ jest w całości lub części niezgodne z prawem wspólnotowym, w związku z tym, że:

a) Zastosowano w nim niewłaściwą metodologię do obliczania wielkości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwot zysku, niezgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpinowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾, z późniejszymi zmianami, oraz artykułem 2, ustęp 2 pkt 2 lit. ii Porozumienia antydumpingowego;

ii) Czy którekolwiek lub wszystkie z następujących aktów:

a) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1644/2001 zmieniające rozporządzenie nr 2398/97 w sprawie ustalenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu i zawieszające jego zastosowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Indii⁽³⁾;

b) Rozporządzenie Rady (WE) nr 160/2002 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2398/97 w sprawie ustalenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu i zamykające postępowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Pakistanu⁽⁴⁾; lub

c) Rozporządzenie Rady (WE) nr 696/2002 w sprawie potwierdzenia ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Indii rozporządzeniem nr 2398/97, w wersji zmienionej lub zawieszanej przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1644/2001⁽⁵⁾,

są niezgodne z prawem wspólnotowym (w tym z art. 1, art. 7 ust. 1 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia 384/96, w związku z art. 1, 7.1 i 9 Porozumienia antydumpingowego), w zakresie, w jakim (i) były wydane na podstawie ponownej oceny informacji zebranych podczas pierwotnego okresu dochodzeniowego, których ponowna ocena wykazała, że dumping lub jego niższe poziomy nie miały miejsca podczas pierwotnego okresu dochodzeniowego; ale (ii) wyżej wspomniane rozporządzenia nie zapewniły zwrotu sum już zapłaconych, zgodnie z rozporządzeniem nr 2398/97?

iii) czy rozporządzenia nr 1644/2001, 160/2002 i 696/2002 są, ponadto, niezgodne z art. 7 ust. 2 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia nr 384/96 i z zasadą proporcjonalności, w związku z tym, że, w okresie poprzedzającym ich wejście w życie, pozwalają one na cło antydumpingowe, które nie jest dokładnie proporcjonalne do wielkości dumpingu lub szkody, jaką to cło ma wynagradzać?

iv) czy odpowiedzi na powyższe pytania różnią się odnośnie eksportu z Indii a eksportu z Pakistanu, biorąc pod uwagę:

- a) procedury przed DSB Światowej Organizacji Handlu; i/ lub
- b) ustalenia Komisji wskazane w rozporządzeniach nr 1664/2001, 160/2002 i 696/2002?

v) w świetle odpowiedzi na powyższe pytania:

- a) czy krajowe organy celne są zobowiązane do zwrotu całości lub części ceł antydumpingowych, które pobrano na podstawie rozporządzenia nr 2398/97; oraz
- b) jeśli tak, komu i na jakich warunkach należy dokonać tego zwrotu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 4.12.1997, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 219 z 14.8.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 26 z 30.1.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 109 z 25.4.2002, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgericht Köln z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie mdm Versand-service GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec, przypozywana: Deutsche Post AG

(Sprawa C-352/04)

(2004/C 262/32)

Dnia 16 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgericht Köln (Sąd Administracyjny, Kolonia, Niemcy) wydanego dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie mdm Versandservice GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec, przypozywana: Deutsche Post AG. Verwaltungsgericht Köln zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy artykuł 47 ustęp 2 w zw. z artykułem 95 TWE w zw. z art. 12 piąty tiret w zw. z art. 7 ust. 1 dyrektywy 97/67/WE ⁽¹⁾ [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług] w wersji dyrektywy 2002/39/WE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy operator świadczący usługi powszechne stosuje taryfy specjalne dla stałych klientów, którzy dostarczają wstępnie posortowane przesyłki do sieci pocztowej w innych punktach łańcucha transportowego niż punkty dostępu, operator ten zobowiązany jest do stosowania tych taryf specjalnych także w stosunku do

przedsiębiorstw, które odbierają przesyłki pocztowe u nadawcy i dostarczają je wstępnie posortowane do sieci pocztowej w tym samym punkcie dostępu i na takich samych warunkach jak stali klienci, czego nie może on (operator świadczący usługi powszechne) odmówić powołując się na swój obowiązek świadczenia usług powszechnych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.1998, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, str. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof z dnia 22 lipca 2004 r. w sprawach Nowaco Germany GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-353/04)

(2004/C 262/33)

Dnia 16 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Finansowy, Niemcy) wydanego dnia 22 lipca 2004 r. w sprawach Nowaco Germany GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Główny Urząd Celny, Hamburg-Jonas, Niemcy). Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy do stwierdzenia przyjętej w obrocie jakości produktu, w odniesieniu do którego żądany jest zwrot wywozowy, można zastosować rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1538/91 ⁽¹⁾ z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
 - a) Czy art. 70 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ma zastosowanie w przypadku, gdy chodzi o stwierdzenie, czy produkt, w odniesieniu do którego żądany jest zwrot wywozowy, odznacza się przyjętą w obrocie jakością?
 - b) Czy fikcja jednakowej jakości przewidziana w art. 70 ust. 1 akapit 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ma zastosowanie także wtedy, gdy badaniu poddana jest tylko jedna próbka produktu, podczas gdy właściwe przepisy wspólnotowe tolerują wady produktu w pewnej ilości, wobec czego wymagają one, a nawet wyraźnie nakazują, badanie określonej minimalnej liczby próbek w celu stwierdzenia, czy zachowane są te tolerancje?